Operacijski sustavi (OS)

Nositelj: doc. dr. sc. Ivan Lorencin **Asistent**: Luka Blašković, mag. inf.

Ustanova: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Fakultet informatike u Puli

(3) Bash skriptiranje

Osim interaktivne upotrebe, bash se široko primjenjuje za izradu skripti – jednostavnih programa kojima se automatiziraju različiti zadaci. Takve se skripte često koriste u kontekstu računalnog oblaka, DevOps praksi te za upravljanje udaljenim poslužiteljima, primjerice prilikom izrade sigurnosnih kopija, nadzora sustava, postavljanja aplikacija ili provedbe CI/CD procesa. Iako jednostavan, bash i dalje zauzima važno mjesto u automatizaciji, kako u suvremenim infrastrukturnim rješenjima poput kontejnerskih platformi i hibridnih cloud sustava, tako i u povijesnom kontekstu, gdje je predstavljao ključni alat za skriptiranje u tradicionalnim Unix okruženjima.

遲 Posljednje ažurirano: 9.4.2025.

Sadržaj

- Operacijski sustavi (OS)
- (<u>3</u>) Bash skriptiranje
  - o <u>Sadržaj</u>
- <u>1. Uvod</u>
- 2. Priprema skripte
  - 2.1 CLI uređivači teksta
    - 2.1.1 nano uređivač
    - 2.1.2 vim uređivač
- 3. Programski koncepti u bashu
  - o 3.1 Varijable i argumenti
    - 3.1.1 Supstitucija varijabli
    - 3.1.2 Argumenti

- 3.2 Uvjetni izrazi i operatori
  - 3.2.1 Tablica operatora za usporedbu brojeva
  - 3.2.2 Tablica operatora za usporedbu stringova
  - 3.2.3 Tablica operatora za provjere datoteka
- 3.3 Kombiniranje više naredbi
- o Zadatak 1: Provjera datoteke prema apsolutnoj putanji
- o 3.4 Petlje (iteracije)
  - 3.4.1 for petlie
    - Iteracija kroz niz
    - C-style
    - Iteracija kroz datoteke
  - 3.4.2 while i until petlje
    - Aritmetika
- o 3.5 Funkcije
- o 3.6 Kratki pregled
- Zadaci za Vježbu 3

1. Uvod

Do sad smo naučili osnovne koncepte **interaktivnog rada** u bash shellu, odnosno navigaciju datotečnim sustavom, korištenje osnovnih naredbi za rad s datotekama i direktorijima te koncept zastavica.

Drugi način korištenja basha je **skriptiranje** gdje skripte predstavljaju tekstualne datoteke u koje pišemo bash naredbe koje želimo izvršiti. Ipak, kako se radi o programskom jeziku, možemo koristi i ostale programske koncepte, poput varijabli, uvjetnih izraza, petlji, funkcija itd.

▼ Zašto učimo bash skriptiranje?

Vjerojatno se pitate zašto učiti bash skriptiranje kada postoje puno moderniji programski jezici pomoću kojih možemo učinkovitije razvijati složene projekte. Navest ćemo nekoliko razloga:

- 1. **Automatizacija zadataka**: bash skripte idealne su za programiranje automatskog *backupa*, sustavsku administraciju, *deployment*, analizu logova i ostale rutinske zadatke koje želimo obavljati automatski.
  - Na primjer, možemo napisati skriptu koja će automatski preuzeti sigurnosnu kopiju našeg web poslužitelja svaki dan u određeno vrijeme.
- 2. **Jednostavan i brz**: bash je jednostavan za korištenje i već prisutan na gotovo svim Unix/Linux sustavima nema potrebe za instalacijom.
- 3. **Idealan za "glue code"**: bash je izvrstan za povezivanje različitih alata i skripti, neovisno o programskom jeziku, tehnologiji ili platformi. Možemo ga zamisliti kao ljepilo koje drži sve dijelove našeg sustava zajedno jednom kad ga *deployamo* u produkcijsko okruženje.

4. **DevOps i CI/CD**: alati često koriste bash skripte za automatizaciju procesa izgradnje, testiranja i isporuke softvera (<u>CI/CD</u>). Razumijevanje basha poboljšat će vašu produktivnost i omogućiti vam da bolje razumijevanje kako aplikacije rade na nižoj razini apstrakcije.

💢 Kada nećemo pisati bash skriptu

- Kada logika postane dovoljno kompleksna i počinje se javljati potreba za naprednijim strukturama podataka, bibliotekama... → tada je bolje koristiti nešto modernije: Python, Go, JavaScript/TypeScript, Java, C#...
- 2. Za izradu aplikacija namijenjenih krajnjim korisnicima.
- 3. Kada trebamo raditi s velikim količinama podataka, pisati složene algoritme i sl.

U ovoj skripti studenti će se upoznati s osnovama pisanja bash skripti, s ciljem lakšeg obavljanja sistemskih operacija u budućim kolegijima, osobito onima vezanim uz DevOps praksu. Fokus će biti na osnovnim vještinama koje omogućuju automatizaciju rutinskih zadataka, čime će studenti steći čvrstu osnovu za razumijevanje i primjenu skriptiranja u kontekstu administracije sustava.

2. Priprema skripte

Bash skripte definiramo kraticom sh i one su jednostavne tekstualne datoteke koje sadrže niz bash naredbi koje se izvršavaju redom.

Stvorit ćemo novu datoteku hello.sh u radnom direktoriju:

```
→ touch hello.sh
```

Osim s naredbom touch, zadnji put smo vidjeli da datoteku možemo stvoriti i pomoću naredbe echo i odmah ju popuniti zadanim sadržajem:

```
→ echo "Pozdrav iz bash skripte" > hello.sh
```

Sadržaj datoteke možemo ispisati pomoću naredbe cat:

```
→ cat hello.sh
```

Rezultat:

```
Pozdrav iz bash skripte
```

lpak, skripta iznad nije izvršna, tj. ne možemo je pokrenuti kao program budući da nema niti jedne ispravne naredbe.

• za ispis u terminal koristimo naredbu echo pa ćemo nju dodati u sadržaj datoteke

```
→ echo "echo 'Pozdrav iz bash skripte'" > hello.sh
```

Uočite sljedeće:

- Prvi echo koristimo za pisanje u datoteku (i stvaranje nove ako ne postoji)
- Drugi echo upisujemo u datoteku, ali ga ne izvršavamo (još)

Skripta je sada ispravna budući da sadrži bash naredbu, možemo ju pokrenuti naredbom bash:

```
→ bash hello.sh
```

Bash skripta će se sada izvršiti:

```
Pozdrav iz bash skripte
```

Uočite razlike koje smo napravili:

1. Upisali smo obični tekstualni sadržaj u datoteku hello.sh koji nije izvršiv (jer nije ispravna naredbatj. nema echo) i ispisali ga pomoću cat naredbe

2. Upisali smo ispravnu bash naredbu u datoteku hello.sh i pokrenuli je pomoću bash naredbe

<u>Shebang</u> je posebna oznaka (#!) na Unix sustavima koja se koristi na početku skripte kako bi se odredilo koji interpreter treba koristiti za izvršavanje same skripte.

U slučaju basha, koristimo #!/bin/bash

• Ova oznaka omogućuje operacijskom sustavu da prepozna da je skripta **napisana u bash jeziku** i da ju **izvrši pomoću bash interpretera**.

Oznaku dodajemo na početak skripte:

```
#!/bin/bash
echo "Pozdrav iz bash skripte"
```

• za sada možete dodati ručno (npr. GUI editor), a nastavku ćemo naučiti kako to učiniti pomoću CLI uređivača teksta

Nakon definiranja skripte, moramo dodati i **dozvolu za izvršavanje** skripte pomoću chmod naredbe:

chmod je skraćenica za "change mode" i koristi se za promjenu dozvola datoteka i direktorija na Unix sustavima

Sintaksa:

```
→ chmod [FLAGS] <mode> <putanja_do_datoteke>
```

+x označava da dodajemo dozvolu za izvršavanje (+ je operator koji dodaje dozvolu, a x označava dozvolu za izvršavanje)

• ovo nije zastavica, već <mode> argument

```
→ chmod +x hello.sh
```

To je to! Sada ju možemo pokrenuti jednostavno navodeći relativnu (ili apsolutnu) putanju - **bez posebne naredbe**:

```
./hello.sh

# Oprez: ne možemo napisati samo "hello.sh" jer će bash to interpretirati kao naredbu.

Umjesto toga navodimo putanju, počevši od trenutnog direktorija: "./"
```

Rezultat:

```
Pozdrav iz bash skripte
```

2.1 CLI uređivači teksta

CLI uređivači teksta (*eng. CLI text editors*) su programski alati koji omogućuju izravno uređivanje tekstualnih datoteka unutar terminalskog sučelja, bez potrebe za grafičkim okruženjem.

CLI uređivači teksta često se koriste u radu s udaljenim poslužiteljima, razvoju softvera, administraciji sustava, radu s virtualnim strojevima, gdje je rad u terminalu učinkovitiji ili pak **jedina dostupna opcija**.

→ Hint: Iako se novim korisnicima rad u ovim uređivačima u početku može činiti kompliciranim, sporim i zahtjevnim, redovitom vježbom, prilagodbom postavki i upoznavanjem s tipkovničkim prečacima, oni omogućuju znatno učinkovitiju obradu teksta.

Postoje mnogi CLI uređivači, a neki od poznatijih su:

- nano jednostavan uređivač teksta, idealan za početnike
- vim napredniji uređivač teksta koji nudi mnoge mogućnosti, jako prilagodljiv, ali teži za naučiti i usavršiti
- [emacs] familija uređivača teksta koji su vrlo moćni i prilagodljivi, razvijani još 70-ih godina
- neovim modernija verzija vim uređivača koja nudi poboljšanja i dodatne mogućnosti danas dosta popularan u programerskoj zajednici
- micro moderan uređivač teksta koji je jednostavan za korištenje i nudi mnoge mogućnosti *out-of-the-box*, poput sintaktičkog isticanja, automatskog dovršavanja, multijezične podrške i sl.

Preporuka je da koristite nano ili vim uređivače, a ako ste već upoznati s nekim drugim uređivačem, slobodno ga koristite.

Provjerite imate li instalirane uređivače:

```
→ nano --version
→ vim --version
```

Ako nisu instalirani, dobit ćete grešku.

• Ako koristite **WSL** ili **Git Bash**, oba uređivača su vjerojatno već instalirana. Ako nisu, preporuka je da ih instalirate pomoću <u>apt</u> alata

```
→ sudo apt install nano
→ sudo apt install vim
```

 Ako koristite macOS, uređivači oba su vjerojatno već instalirana. Ako nisu, preporuka je da ih instalirate pomoću <u>Homebrew</u> alata

```
→ brew install nano
→ brew install vim
```

• Ako koristite **Linux**, ovisno o distribuciji možete imati jedan ili drugi već instaliran. Ako nisu, preporuka je da ih instalirate pomoću apt alata kao što već prikazano iznad

Jednom kad ste instalirali uređivače, možete ih koristiti za uređivanje datoteka iz terminala 😁

2.1.1 nano uređivač

Nano (GNU Nano) je jednostavan uređivač teksta koji je idealan za početnike. Ima jednostavno sučelje i jednostavan je za korištenje. Podržava sve osnovne funkcije uređivanja teksta. Razvijen je 1999. godine kao slobodna zamjena za Pico, uređivač koji je bio dio e-mail klijenta Pine. Danas se koristi zbog svoje dostupnosti u gotovo svim Linux distribucijama i zbog jednostavnosti u radu s konfiguracijskim i skriptnim datotekama u terminalu.

```
:::
iLE88Dj. :jD88888Dj:
.LGitE888D.f8GjjjL8888E;
iE :8888Et. .G8888
;i E888, ,8888
```

🌠 Logotip 🔯 nano uređivača teksta, web: https://www.nano-editor.org/

Sintaksa:

```
→ nano <putanja_do_datoteke>
```

- gdje je <putanja_do_datoteke> relativna ili apsolutna putanja do datoteke koju želite otvoriti
- ako datoteka na putanji ne postoji, nano će je stvoriti

Na primjer, da otvorimo datoteku hello.sh u nano uređivaču, jednostavno upišemo:

```
→ nano hello.sh
                                               lukablaskovic - bash - bash - nano hello.sh - 80×24
                                  UW PICO 5.09
                                                                      File: hello.sh
                                   #!/bin/bash
                                   echo "Hello world!"
```

🛂 Izgled nano uređivača. Uočite osnovne naredbe prikazane na dnu sučelja

G Get Help O WriteOut R Read File Y Prev Pg W Exit D Justify W Where is V Next Pg

Unutar nano uređivača možemo uređivati datoteku navigacijom pomoću tipkovnice, a jednom kad završimo s uređivanjem i želimo pohraniti promjene, koristimo naredbe:

- CTRL + 0 spremi datoteku (Write Out)
- CTRL + x izađi iz uređivača (Exit)

Tablica korisnih naredbi nano uređivača:

Naredba	Objašnjenje
Ctrl +	Spremi datoteku (Write Out)
Ctrl +	Izađi iz uređivača. Ako postoje nespremljene promjene, bit ćete upitani želite li ih spremiti.
Ctrl +	Izreži (izbriši) trenutni redak i spremi ga u međuspremnik.
Ctrl +	Zalijepi (ubaci) prethodno izrezani sadržaj iz međuspremnika.
Ctrl +	Pretraži tekst. Unosi se ključna riječ koju uređivač zatim traži unutar datoteke.
Ctrl +	Prekida izvršavanje trenutne naredbe (Nije kopiranje!)
Ctrl +	Pomakni kursor na početak retka
Ctrl +	Pomakni kursor na kraj retka

Kako biste brže navigirali kroz datoteku, možete koristiti CTRL + SPACE za preskakanje riječi (ovisno o verziji može biti i ALT + → odnosno ALT + ←). Osim toga, možete koristiti i CTRL + y za pomicanje prema gore, odnosno CTRL + v za pomicanje prema dolje.

nano cheat sheet: dostupan ovdje

Napomena: Ako koristite nano uređivač unutar WSL ili Git Bash, možda ćete primijetiti da se neki od tipkovničkih prečaca razlikuju od onih u drugim verzijama nano uređivača. To je zbog razlika u terminalima i njihovim postavkama. Ako naiđete na probleme, provjerite dokumentaciju za svoj terminal ili pokušajte koristiti drugi uređivač. Možete upotrijebiti naredbu CTRL + G koja otvara Manual u kojem možete pronaći sve naredbe i njihove definicije.

2.1.2 vim uređivač

vim je napredniji uređivač teksta koji nudi mnoge mogućnosti i prilagodbe. Iako je moćan, može biti teži za naučiti od nano uređivača zbog svojih načina rada i načina navigacije. Razvijen je 1991. godine kao poboljšana verzija starijeg uređivača vi, a autor mu je Bram Moolenaar. Danas se koristi među programerima i naprednim korisnicima zbog svoje učinkovitosti, brzine i širokih mogućnosti i nadogradnje baznih funkcionalnosti.

Logotip vim uređivača teksta, web: https://www.vim.org/

Sintaksa:

- → vim <putanja_do_datoteke>
  - gdje je <putanja_do_datoteke> relativna ili apsolutna putanja do datoteke koju želite otvoriti u uređivaču
  - ako datoteka na putanji ne postoji, vim će stvoriti novu

Na primjer, da otvorimo datoteku hello.sh u vim uređivaču, jednostavno upišemo:

→ vim hello.sh
ili možemo stvoriti novu datoteku, koristeći apsolutnu putanju
→ vim ~/Documents/nova_datoteka.js

Izgled vim uređivača. Uočite da je sučelje dosta jednostavnije od nano sučelja. Ipak, vim je kompleksniji za korištenje.

Načini rada:

vim uređivač ima nekoliko načina rada, a najvažniji su:

- Normal zadani način rada u kojem možete navigirati kroz tekst i koristiti različite naredbe
  - o zadani način rada u vim uređivaču, kako bi se vratili u njega pritisnemo tipku Esc
- Insert način rada u kojem možete unositi znakove.
  - o u ovaj način rada ulazimo pritiskom na i tipku
  - o na dnu sučelja ćete vidjeti oznaku -- INSERT --
- **visual** način rada u kojem možete **označavati tekst** tipkovnicom.
  - o u ovaj način rada ulazimo pritiskom na v tipku
  - o na dnu sučelja ćete vidjeti oznaku -- VISUAL --
- **command** način rada u kojem možete **unositi različite naredbe**.
  - o u ovaj način rada ulazimo pritiskom na : tipku
  - o na dnu sučelja ćete vidjeti oznaku :

Primjer rada u Vimu: Želimo urediti datoteku hello.sh i dodati shebang oznaku na početak datoteke.

- 1. Upisujemo naredbu vim hello.sh i otvaramo datoteku
- 2. Otvaramo Insert način rada pritiskom na i tipku
- 3. Upisujemo #!/bin/bash
- 4. Pritiskom na Esc tipku vraćamo se u Normal način rada
- 5. Otvaramo command način rada pritiskom na : tipku
- 6. Unosimo naredbu wg i pritisnemo ENTER tipku kako bi spremili promjene i izašli iz uređivača

Uobičajene naredbe u Normal načinu rada

• Normal način rada je zadani način rada u vim uređivaču i omogućuje nam navigaciju kroz tekst i korištenje različitih naredbi.

Naredbe u	Opis
i	Ulaz u Insert način rada neposredno prije trenutnog znaka
a	Ulaz u Insert način rada neposredno nakon trenutnog znaka
0	Dodaje novi red ispod trenutnog i prelazi u Insert način rada
x	Briše znak na kojem se nalazi kursor
dd	Briše (d elete) cijeli trenutni red i sprema ga u međuspremnik
уу	Kopira (y ank) cijeli trenutni red u međuspremnik
p	Zalijepi (p aste) prethodno kopirani ili izrezani sadržaj neposredno nakon kursora
/tekst	Pretražuje niz "tekst" u datoteci; n za sljedeći rezultat, N za prethodni rezultat
u	Poništava posljednju izvršenu akciju (undo)
CTRL + r	Ponavlja prethodno poništenu akciju (redo)

Za izlazak iz vim uređivača moramo ući u command način rada:

• Command način rada otvaramo pritiskom unosom dvotočja :

Naredbe u Command	Opis
:w	Spremi trenutnu datoteku
:q	Izađi iz uređivača (ako nema nespremljenih promjena)
:wq	Spremi datoteku i izađi
:q!	Izađi bez spremanja promjena
:set nu	Prikaži brojeve linija (<i>eng. line numbers</i>) u uređivaču (korisno)

Napomena: Ako koristite vim uređivač unutar wsl ili Git Bash, možda ćete primijetiti da se neki od tipkovničkih prečaca razlikuje od ovih u tablicama. Ako naiđete na probleme, provjerite dokumentaciju za svoj terminal ili pokušajte koristiti drugi uređivač ako ne ide.
U vimu će naredba help otvoriti Manual u kojem možete pronaći naredbe i njihove definicije.

vim cheat sheet: dostupan ovdje

Odabir uređivača ovisi o vašim potrebama i preferencijama. Početnicima se svakako preporučuje nano uređivač zbog svoje jednostavnosti, dok napredniji korisnici mogu preferirati vim zbog složenijih funkcionalnosti i raznih mogućnosti prilagodbe kroz <u>uređivanje konfiguracijske datoteke</u>. Oba uređivača su vrlo moćna i često se koriste u CLI okruženju, ali imaju različite karakteristike i ciljane korisnike.

Za potrebe ovog kolegija možete odabrati bilo koji uređivač od navedenih (ili neki drugi), ali mora biti CLI uređivač!

3. Programski koncepti u bashu

Jednom kad smo naučili kako pokrenuti i uređivati bash skripte, posvetit ćemo se osnovnim programskim konceptima koji će nam pomoći u pisanju skripti za obavljanje složenijih zadataka. Zapamtite da moramo u svaku skriptu dodati shebang oznaku: #!/bin/bash, a zatim i dozvolu za izvršavanje pomoću chmod +x naredbe.

Ako se prisjetite, zastavica –1 naredbe 1s ispisuje detaljne informacije o datoteci, uključujući dozvole.

Napravit ćemo novu skriptu main.sh:

```
→ touch main.sh
```

Otvorite je u uređivaču po izboru i dodajte sljedeći sadržaj:

```
# main.sh
#!/bin/bash
echo "Pozdrav iz main skripte"
```

Napomena: Oznaka # main.sh na početku dodana je isključivo kao komentar da lakše uočite koju skriptu u konkretnom primjeru uređujemo.

Provjerite dozvole datoteke:

```
→ ls -l
```

Rezultat nam pokazuje detaljne informacije o datoteci main.sh, fokusiramo se na dozvole (prvi stupac):

```
-rw-r--r- 1 lukablaskovic staff 43 Apr 2 12:51 main.sh
```

Uočite da datoteka main.sh nema dozvolu za izvršavanje (x) - dodat ćemo ju naredbom chmod:

```
→ chmod +x main.sh
```

Ponovnom provjerom možemo vidjeti da je dozvola za izvršavanje dodana:

```
-rwxr-xr-x 1 lukablaskovic staff 43 Apr 2 12:51 main.sh
```

Sada možemo pokrenuti skriptu:

```
Pozdrav iz main skripte
```

Ekvivalentno, ako bismo htjeli **izbrisati dozvolu** za izvršavanje, koristimo chmod -x (- je operator koji uklanja, a x označava dozvolu za izvršavanje):

```
bash: ./main.sh: Permission denied
```

3.1 Varijable i argumenti

Varijable definiramo bez ključnih riječi i tipizacije, tj. bez var, let, const, int i sl. - samo im dodijelimo vrijednost:

Sintaksa:

```
naziv_varijable=vrijednost # bez razmaka!
```

Primjer:

```
# main.sh
#!/bin/bash
ime="Marko"
prezime=Marković # može i bez navodnika
godina_rodenja=1999
```

Varijable ispisujemo naredbom echo i koristimo \$ znak ispred varijable (**obavezno je korištenje dvostrukih navodnika ako kombiniramo varijable i tekst**):

```
# main.sh
echo "Pozdrav, $ime $prezime, rođen $godina_rodenja" # ispisuje Pozdrav, Marko Marković,
rođen 1999
echo 'Pozdrav, $ime $prezime, rođen $godina_rodenja' # ispisuje Pozdrav, $ime $prezime,
rođen $godina_rodenja
```

Zapamtite sljedeće:

- Varijable **ne smiju sadržavati razmake**, tj. ne možemo pisati ime = Sanja već samo ime=Sanja
- Varijable **ne smiju početi s brojem**, tj. ne možemo pisati lime=Marko
- Varijable ne smiju sadržavati posebne znakove, osim __, tj. ne možemo pisati ime@=Marko, ali
  možemo ime 1=Marko
- Varijable su osjetljive na velika i mala slova, tj. ime i IME predstavljaju dvije različite varijable

Napomena: bash ne podržava tipizaciju varijabli, sve se pohranjuje kao znakovni niz (string), ali ovisno o kontekstu može interpretirati varijable kao brojeve, datume i sl.

3.1.1 Supstitucija varijabli

U bashu, **rezultate izvođenja naredbi možemo spremiti u varijable** pomoću tzv. supstitucije varijabli. To nam omogućuje da pohranimo izlaz (rezultat) izvođenja neke naredbe u varijablu i kasnije ga koristimo u skripti.

Sintaksa:

```
naziv_varijable=$(bash_naredba)
```

Na primjer, nalazimo se u direktoriju /vjezba koji sadrži datoteke main.sh i test.sh. Želimo spremiti naziv trenutnog radnog direktorija u varijablu trenutni_direktorij:

```
# main.sh
trenutni_direktorij=$(pwd)
echo "Trenutni direktorij je: $trenutni_direktorij"
```

Rezultat:

```
Trenutni direktorij je: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/vjezba
```

Možemo pohraniti sadržaj radnog direktorija u varijablu sadrzaj_vjezba:

```
# main.sh
trenutni_direktorij=$(pwd) # u varijablu "trenutni_direktorij" spremamo rezultat naredbe
"pwd"
sadrzaj_vjezba=$(ls) # u varijablu "sadrzaj_vjezba" spremamo rezultat naredbe "ls"
echo "Trenutni direktorij je: $trenutni_direktorij"
echo "Sadržaj direktorija: $sadrzaj_vjezba"
```

Rezultat:

```
Trenutni radni direktorij je: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash
skriptiranje/vjezba
Sadržaj direktorija: main.sh
test.sh
```

Moguće je koristiti i zastavice u supstituciji varijabli, npr. 1s -1:

```
# main.sh
detaljni_sadrzaj=$(ls -1)
echo "Detaljni sadržaj direktorija: $detaljni_sadrzaj"
```

Rezultat:

```
Detaljni sadržaj direktorija: total 8
-rwxr-xr-x 1 lukablaskovic staff 245 Apr 2 13:35 main.sh
-rw-r--r-- 1 lukablaskovic staff 0 Apr 2 13:31 test.sh
```

3.1.2 Argumenti

U bash skriptama možemo čitati argumente koji se prosljeđuju prilikom pokretanja skripte.

Argumente označavamo posebnim varijablama: \$1, \$2, \$3, ... do \$n, gdje \$1 predstavlja prvi argument, \$2 drugi argument, itd. do \$n koji predstavlja n-ti argument.

Zamislimo da je naša **skripta ustvari bash naredba**, a njene argumente navodimo nakon naziva naredbe (skripte).

Sintaksa:

```
→ ./main.sh <vrijednost_arg_1> <vrijednost_arg_2>
```

Primjer: pozivanje skripte s argumentima FIPU i Pula.

```
→ ./main.sh FIPU Pula
```

Primjer: čitanje i ispisivanje argumenata unutar skripte.

```
# main.sh
#!/bin/bash
echo "Prvi argument je: $1"
echo "Drugi argument je: $2"
```

Rezultat:

```
Prvi argument je: FIPU
Drugi argument je: Pula
```

Možemo koristiti i posebnu oznaku 📢 koja predstavlja **sve argumente proslijeđene skripti**:

```
# main.sh
#!/bin/bash
echo "Svi argumenti su: $0"
```

Primjer pozivanja:

```
→ ./main.sh arg_1 2 treci_argument 4_argument
```

Rezultat:

```
Svi argumenti su: arg_1 2 treci_argument 4_argument
```

Oznakom \$# možemo dobiti **broj proslijeđenih argumenata**:

```
# main.sh
#!/bin/bash
echo "Broj proslijeđenih argumenata je: $#"
```

Primjer pozivanja:

```
→ ./main.sh arg_1 2 treci_argument 4_argument
```

Rezultat:

```
Broj proslijeđenih argumenata je: 4
```

Prisjetite se naše varijable \$0 . U interaktivnom načinu rada smo rekli da će ispisati **naziv aktivnog shella**:

```
→ echo $0
# ispisuje: bash
```

Međutim, ako ju koristimo unutar skripte, ispisat će **naziv bash skripte** koju smo pokrenuli:

```
# main.sh
#!/bin/bash
echo "Naziv skripte je: $0"

# ispisuje: Naziv skripte je: ./main.sh
```

3.2 Uvjetni izrazi i operatori

Kao i drugim programskim jezicima, uvjetni izrazi (*eng. conditional expressions*) koriste se za donošenje logičkih odluka unutar različitih blokova koda na temelju evaluiranih izraza.

Uvjetni izraz if s jednostrukim uglatim zagradama:

Sintaksa:

```
if [ uvjet ]; then
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet točan
else
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet netočan
fi # zatvara if blok
```

Ako imamo treći uvjet, koristimo elif oznaku (kao u Pythonu):

```
if [ uvjet ]; then
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet točan
elif [ uvjet_2 ]; then
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet_2 točan
else
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet netočan
fi # zatvara if blok
```

Zapamtite sljedeće:

- Uvjeti se definiraju unutar uglatih zagrada [] (ili ugniježđenih [[]]] u nastavku), a **između njih se** nalaze uvjetni izrazi
- then oznaka označava početak bloka koda koji se izvršava ako je uvjet točan
- **Postoji razmak** između uvjeta i uglatih zagrada, kao i između uglatih zagrada i then oznake. **Bez** razmaka, bash će javiti grešku!

Primjer: Provjeravamo je li varijabla grad jednaka stringu "zagreb".

```
# main.sh
#!/bin/bash

grad="Zagreb"
if [ "$grad" = "Zagreb" ]; then # uočite razmake između uglatih zagrada i uvjeta i navodne
znakove oko varijable
    echo "Grad je Zagreb"
else
    echo "Grad nije Zagreb"
fi
```

Primjer pogrešnog if bloka:

```
# main.sh
#!/bin/bash

grad="Zagreb"
if ["$grad" = "Zagreb"]; then # Greška! Nismo dodali razmak između uglatih zagrada i
uvjeta
    echo "Grad je Zagreb"
else
    echo "Grad nije Zagreb"
fi
```

Primjer: Kombinirat ćemo uvjetne izraze i argumente. Ako pokrenemo skriptu bez argumenata, ispisat ćemo poruku da nisu proslijeđeni argumenti, a ako jesu, ispisat ćemo sve proslijeđene argumente.

```
# main.sh
#!/bin/bash

if [ $# = 0 ]; then
    echo "Nema proslijeđenih argumenata"
else
    echo "Proslijeđeni argumenti su: $@"
fi
```

Rezultat:

```
→ ./main.sh

Nema proslijeđenih argumenata
```

```
→ ./main.sh nesto_smo ipak proslijedili

Proslijeđeni argumenti su: nesto_smo ipak proslijedili
```

Primjer: Želimo provjeriti 2 uvjeta: ako je prvi argument jednak "admin123", a drugi argument jednak "tajna_lozinka", ispisujemo poruku "Prijava uspješna", inače ispisujemo "Prijava neuspješna".

Složene uvjete definiramo logičkim operatorima && (AND), || (OR) i ! (NOT)

```
# main.sh
#!/bin/bash

if [ "$1" = "admin123" ] && [ "$2" = "tajna_lozinka" ]; then # uvjete odvajamo operatorom
&&, a svaki pišemo unutar novog para uglatih zagrada
    echo "Prijava uspješna"

else
    echo "Prijava neuspješna"

fi
```

Rezultat:

```
→ ./main.sh admin123 tajna_lozinka
Prijava uspješna
```

```
→ ./main.sh admin123 pogresna_lozinka
Prijava neuspješna
```

Osim sintakse [uvjet] (jedan par uglatih zagradi), možemo koristiti i **dvostruke uglate zagrade** [[uvjet]] koje su fleksibilnije i podržavaju više operatora i funkcija.

- sintaksu jednostrukih uglatih nazivamo još i POSIX-style
- sintaksu dvostrukih uglatih nazivamo još *bash-style* (ova je modernija i preporučuje se u novim verzijama basha)

Uvjetni izraz if s dvostrukim uglatim zagradama:

Sintaksa:

```
if [[ uvjet ]]; then
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet točan
else
    # blok koda koji se izvršava ako je uvjet netočan
fi # zatvara if blok
```

Ovdje sintaksu uvjetnog izraza koristimo na nešto drugačiji način:

- kod provjere stringova koristimo == umjesto =
- ako želimo provjeriti više uvjeta, možemo koristiti & i | | bez dodatnog para uglatih zagrada, tj. navodimo sve uvjete unutar istog para

Raniji primjer s *bash-style* sintaksom bi izgledao ovako:

3.2.1 Tablica operatora za usporedbu brojeva

Kako bismo uspoređivali numeričke vrijednosti ovom sintaksom, koristimo različite operatore numeričke usporedbe (pišemo ih kao kratke zastavice, oznakom –):

- Ove operatore **možemo koristiti s brojevima**, ali ne i sa stringovima
- Operatore možemo koristiti s obje sintakse, tj. i s jednostrukim i s dvostrukim uglatim zagradama

Operator	Značenje	Primjer
-eq	Jednako (E qual to)	["\$a" -eq "\$b"]
-ne	Nejednako (<i>Not equal to</i>)	["\$a" -ne "\$b"]
-gt	Veće od (<i>Greater than</i>)	["\$a" -gt "\$b"]
-1t	Manje od (<i>Less than</i>)	["\$a" -lt "\$b"]
-ge	Veće ili jednako (<i>Greater than or equal to</i>)	["\$a" -ge "\$b"]
-le	Manje ili jednako (<i>Less than or equal to</i>)	["\$a" -le "\$b"]

Primjer: Želimo provjeriti je li varijabla broj veća od 10.

```
# main.sh
#!/bin/bash

broj=15
if [ "$broj" -gt 10 ]; then
    echo "Broj je veći od 10"
else
    echo "Broj nije veći od 10"
fi
```

Primjer: Želimo provjeriti je li godina između 2000 i 2025.

```
# main.sh
#!/bin/bash

godina=2023
if [[ "$godina" -ge 2000 && "$godina" -le 2025 ]]; then
    echo "Godina je između 2000 i 2025"
else
    echo "Godina nije između 2000 i 2025"
fi
```

3.2.2 Tablica operatora za usporedbu stringova

Kako bismo uspoređivali stringove ovom sintaksom, koristimo različite operatore tekstualne usporedbe:

- Ove operatore **možemo koristiti sa stringovima**, ali ne i sa brojevima.
- Operatore možemo koristiti s obje sintakse, tj. i s jednostrukim i s dvostrukim uglatim zagradama

Operator	Značenje	Primjer
= or ==	Jednako (<i>Equal to</i>)	["\$a" = "\$b"] or [[\$a == \$b]]
!=	Nejednako (<i>Not equal to</i>)	["\$a" != "\$b"]
<	Manje od (leksikografska usporedba)	[["\$a" < "\$b"]]
>	Veće od (leksikografska usporedba)	[["\$a" > "\$b"]]
-z	String je null (tj. duljine nula)	[-z "\$a"]
-n	String nije null	[-n "\$a"]

Primjer: Želimo provjeriti postoji li varijabla ime i je li jednaka stringu "Marko".

```
# main.sh
#!/bin/bash

ime="Marko"

if [[ -n "$ime" && "$ime" == "Marko" ]]; then
    echo "Ime postoji i jednako je Marko"

else
    echo "Ime ne postoji i nije jednako Marko"

fi
```

3.2.3 Tablica operatora za provjere datoteka

Jedna od najčešćih primjena uvjetnih izraza je provjera datoteka i njihovog stanja.

- s ovim operatorima koristimo **putanju do datoteke** relativnu ili apsolutnu
- bolja opcija je putanju pohraniti u varijablu, npr. file="/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3
  - Bash skriptiranje/vjezba/main.sh" pa koristiti to kao argument

Operator	Značenje	Primjer
-e	Datoteka ili direktorij postoji	[-e "\$file"]
-f	Zapis je regularna datoteka.	[-f "\$file"]
-d	Zapis je direktorij.	[-d "\$dir"]
-s	Datoteka postoji i nije prazna.	[-s "\$file"]
-r	Datoteka se može pročitati (<i>readable</i>)	[-r "\$file"]
-w	U datoteku se može pisati (writable)	[-w "\$file"]
-x	Datoteku se može pokretati (executable)	[-x "\$file"]
-nt	Datoteka a je novija od datoteke b.	["\$a" -nt "\$b"]
-ot	Datoteka а je starija od datoteke ъ.	["\$a" -ot "\$b"]

Primjer: Želimo provjeriti postoji li datoteka main.sh u trenutnom radnom direktoriju.

- 1. Pohranit ćemo radni direktorij u varijablu radni_direktorij
- 2. Definirat ćemo putanju do datoteke main.sh u varijablu putanja_do_datoteke
- 3. Provjerit ćemo postoji li datoteka main.sh u radnom direktoriju uvjetom -e

```
# main.sh
#!/bin/bash

radni_direktorij=$(pwd)
putanja_do_datoteke="$radni_direktorij/main.sh"

if [ -e "$putanja_do_datoteke" ]; then
    echo "Datoteka $putanja_do_datoteke postoji"

else
    echo "Datoteka $putanja_do_datoteke ne postoji"

fi
```

Primjer: Unutar main.sh skripte želimo provjeriti ima li skripta test.sh dozvolu za izvršavanje. Ako nema, dodat ćemo ju naredbom chmod.

```
# main.sh
#!/bin/bash

test=./test.sh

if [ -x "$test" ]; then
        echo "Datoteku je moguće pokretati"
else
chmod +x $test
        echo "Omogućeno pisanje u datoteku"
fi
```

U bashu ne postoje boolean operatori u pravom smislu riječi (true/false), već ih nazivamo **izlaznim statusima** (*eng. exit status*) ili **izlaznim kodovima** (*eng. exit codes*).

Svaka naredba u bashu ima svoj izlazni status koji označava je li naredba bila uspješna ili ne.

• ovaj izlazni status možemo provjeriti pomoću \$? varijable koja **vraća status posljednje izvršene naredbe**.

Ono što može biti zbunjujuće je da se u bashu izlazni statusi označavaju brojevima i to:

```
o označava uspješno izvršenje naredbe (da, 0 je uspješan status e)

non-0 označava neuspješno izvršenje naredbe (npr. 1, 2, 3, ...)
```

Primjer u interaktivnom načinu rada:

```
→ ls

→ echo $? # provjera statusa posljednje izvršene naredbe
# Rezultat: 0

→ ls nepostojeca_datoteka
→ echo $? # provjera statusa posljednje izvršene naredbe
# Rezultat: 1
```

Na jednak način možemo provjeriti status posljednje izvršene naredbe unutar skripte, a logički izrazi koje definiramo unutar if bloka koristeći operatore dane u tablicama iznad, će se **naposljetku interpretirati kao boolean izraz** ovisno o tome je li uvjet točan ili nije.

Primjer u skriptnom načinu rada:

Ako bismo htjeli ručno prekinuti izvršavanje skripte, to možemo učiniti naredbom exit i proslijediti joj izlazni status koji želimo:

```
# main.sh
#!/bin/bash

if [ -e "skripta.sh" ]; then
    echo "Datoteka skripta.sh postoji, sve ok"

else
    echo "Datoteka skripta.sh ne postoji"
    exit 1 # izlazimo iz skripte s statusom 1 (neuspjeh)

fi
```

Provjerom statusa nakon pokretanja skripte možemo vidjeti da je skripta prekinuta s statusom 1:

```
→ ./main.sh
Datoteka skripta.sh ne postoji
→ echo $?
# Rezultat: 1
```

Naglasimo još da je logičke izraze koje definiramo operatorima iz tablica iznad moguće pisati i u interaktivnom načinu rada. Na primjer, možemo provjeriti postoji li datoteka main.sh u radnom direktoriju:

```
# neće ispisati ništa, ali vraća status 0 (true) ako datoteka postoji

→ [ -e main.sh ]

# ispisuje: Datoteka postoji (zato što su oba uvjeta istinita: true && true)

→ [ -e main.sh ] && echo "Datoteka postoji"

# ako datoteka main.sh ne postoji, vrijednosti se evaluiraju u false && true || true, tj.
ispisuje: Datoteka ne postoji

→ [ -e main.sh ] && echo "Datoteka ne postoji" || echo "Datoteka ne postoji"
```

- Posljednji status možemo provjeriti sa 🖘 varijablom.
- Logički izrazi koje definiramo unutar uglatih zagrada i pišemo operatorima iz tablica iznad, će se naposljetku interpretirati kao boolean izrazi, ali i oni vraćaju izlazne statuse.
- Skripti možemo prosljeđivati i argumente prilikom pozivanja, a dohvaćamo ih pomoću varijabli \$1, \$2, \$3, ... do \$n.
- Također možemo koristiti i posebne varijable \$@ (svi argumenti) i \$# (broj proslijeđenih argumenata).
- Sve navedeno možemo izvršavati i u interaktivnom načinu rada, ne samo unutar bash skripti.

3.3 Kombiniranje više naredbi

U nastavku ćemo demonstrirati kako se može kombinirati više naredbi unutar Bash skripte, čime ćemo se osloniti na prethodno usvojeno gradivo i proširiti dosad stečeno znanje.

Primjer: Napisat ćemo bash skriptu main.sh koja će izvršiti sljedeće:

- 1. Prvo će provjeriti poziva li skriptu korisnik s argumentom "admin", ako da, u varijablu ime pohranit ćemo нозтиме korisnika
- 2. Zatim će ispisati: "Pozdrav, \$ime"
- 3. Ako korisnik nije "admin", ispisat ćemo poruku "Niste admin"
- 4. Ako je korisnik "admin", ispisat ćemo detaljni sadržaj radnog direktorija, uključujući skrivene datoteke i direktorije i omogućit ćemo pokretanje skripte test.sh naredbom chmod, ako znamo da se nalazi u istom direktoriju kao i main.sh skripta.
- 5. Nakon izmjene, napravit ćemo opet detaljan ispis kako bi se uvjerili da je test.sh dobila dozvolu za izvršavanje.

Rješenje:

Primjer: Imamo direktorij skriptni_jezici_dz, a u njemu 3 datoteke: index.html, index.js i style.css. Napravit ćemo ove datoteke i uredit ih CLI uređivačem, a zatim u direktorij dodati main.sh skriptu koja će izvršiti sljedeće:

1. Provjeriti postoje li datoteke index.html, index.js i style.css, ako ne postoje, ispisati poruku da jedna ili više datoteka ne postoji

- 2. Dodat ćemo argument ispis koji će, ako je prisutan u skripti, ispisati sadržaje svake datoteke u terminal
- 3. Ako argument ispis nije proslijeđen, zaustavljamo rad skripte

Rješenje:

```
→ touch index.html index.js style.css
```

Unosimo sadržaj u datoteku index.html:

```
→ nano index.html
```

Unosimo sadržaj u datoteku index.js:

```
→ nano index.js
```

```
// index.js
console.log("Ovo je moj JavaScript kod");
```

Unosimo sadržaj u datoteku style.css:

```
→ nano style.css
```

```
/* style.css */
body {
  background-color: lightblue;
}
```

Sada možemo implementirati skriptu main.sh:

```
# main.sh
#!/bin/bash

# 1. dio
if [ -e index.html ] && [ -e index.js ] && [ -e style.css ]; then
        echo "Sve datoteke postoje."
else
        echo "Jedna ili više datoteka ne postoji"
        exit 1
fi
```

```
# main.sh

# 2. dio
if [ "$1" = "ispis" ]; then
    echo "Sadržaj datoteke index.html:"
    cat index.html
    echo ""
    echo "Sadržaj datoteke index.js:"
    cat index.js
    echo ""
    echo "Sadržaj datoteke style.css:"
    cat style.css
else
    echo "Nema proslijeđenog argumenta"
    exit 1 # nepotrebno, skripta će svakako ovdje završiti
fi
```

Rezultat:

```
→ ./main.sh
```

```
Sve datoteke postoje
Nema proslijeđenog argumenta
```

Ili pokrećemo skriptu s argumentom ispis:

```
→ ./main.sh ispis
```

```
Sve datoteke postoje.

Sadržaj datoteke index.html:
<!DOCTYPE html>

<head>
    <title>Ovo je moja web stranica</title>
    <script src="script.js"></script>
</head>
```

Zadatak 1: Provjera datoteke prema apsolutnoj putanji

Napišite bash skriptu koja će izvršiti sljedeće:

- 1. Skripta očekuje jedan argument koji predstavlja **apsolutnu putanju do neke datoteke na vašem računalu**
- 2. Ako je korisnik proslijedio više od jednog argumenta ili niti jedan, ispisujemo poruku da je potrebno proslijediti točno jedan argument i prekidamo izvršavanje skripte
- 3. Ako je korisnik ispravno proslijedio jedan argument, pohranjujete vrijednost argumenta u varijablu ABS FILE PATH i provjeravate složeni izraz:
  - o postoji li zapis na danoj putanji?
  - o i je li zapis regularna datoteka?
- 4. Ako su prethodne provjere točne, ispišite poruku da datoteka na putanji ABS_FILE_PATH postoji i ispišite njezin sadržaj.
- 5. Ako datoteka ne postoji, ispišite poruku da datoteka na putanji ABS_FILE_PATH ne postoji ili nije regularna datoteka.

Dodijelite dozvolu za izvršavanje ovoj skripti i pokrenite ju. Testirajte njeno izvršavanje sa i bez argumenata.

Primjer izvršavanja skripte:

```
    → ./provjera_datoteke.sh # ispisuje: Potrebno je proslijediti jedan argument
    → ./provjera_datoteke.sh ~/Documents/salabahter_OS.txt # ispisuje potvrdu i sadržaj datoteke ako postoji
```

3.4 Petlje (iteracije)

Petlje (*eng. loops*) su kontrolne strukture koje omogućuju **ponavljanje određenog bloka koda više puta**, sve dok je neki uvjet zadovoljen. Kao i u drugim programskim jezicima, petlje se koriste za automatizaciju ponavljajućih zadataka i olakšavaju rad s kolekcijama podataka.

U bashu postoje 3 glavne vrste petlji:

- for petlja: koristi se kada je unaprijed poznat broj ponavljanja ili kada se želi iterirati kroz elemente niza
- while petlja: izvršava blok naredbi sve dok je uvjet istinit.
- until petlja: slično kao while, ali s obrnutom logikom: izvršava se sve dok je uvjet neistinit.

3.4.1 for petlje

for petlja se koristi za ponavljanje bloka koda za svaki element u nizu ili kolekciji podataka. Postoje 3 osnovna načina korištenja for petlje u bashu:

- 1. Iteracija kroz niz: oblik petlje koji se koristi za prolazak kroz svaki element niza/liste.
- 2. **C-style for petlja**: oblik petlje koji se koristi za ponavljanje bloka koda određeni broj puta, sve dok ne zadovoljimo uvjet.
- 3. **Iteracija kroz datoteke**: oblik petlje koji nalikuje iteraciji kroz niz, ali se koristi za prolazak svake datoteke odnosno direktorija na danoj putanji

Iteracija kroz niz

Nizove (liste) u bashu definiramo navođenjem elemenata unutar **običnih zagrada** () i odvajamo ih samo **razmakom**:

Sintaksa:

```
niz=(element_1 element_2 element_3 ... element_n)
for element in "${niz[@]}"; do # iteracija kroz svaki element niza "niz"
    echo "Element je: $element"
done
```

Primjer:

```
#main.sh
#!/bin/bash

# Primjer: niz brojeva
niz=(1 2 3 4 5)

# Primjer: niz stringova
voce=("jabuka" "banana" "kivi")

# Primjer: niz stringova i brojeva
mix=("jabuka" 1 "banana" 2 kivi 3) # prisjetite se da stringovi u bashu mogu i ne moraju
biti u navodnicima
```

Primjer: Iteracija kroz niz direktnim unosom u for petlju:

• u ovom slučaju niz navodimo bez zagrada

```
# Primjer: iteracija kroz niz brojeva
for element in 1 2 3 4 5; do # gdje "element" predstavlja svaki element niza u trenutnoj
instanci iteracije
    echo "Element je: $element"
done

# ili

# Primjer: iteracija kroz niz stringova
for element in "more" "palme" "pijesak"; do # gdje "element" predstavlja svaki element
niza u trenutnoj instanci iteracije
    echo "Element je: $element"
done
```

Rezultat:

```
Element je: 1
Element je: 2
Element je: 3
Element je: 4
Element je: 5

Element je: more
Element je: palme
Element je: pijesak
```

Kako bismo pristupili određenom elementu niza, pišemo **naziv niza** i **indeks elementa unutar vitičastih** $zagrada \rightarrow \$\{niz[index]\}$

• **Indeksi počinju od o**, tj. prvi element niza ima indeks o, drugi element niza ima indeks o, itd. do n-1 (gdje je n broj elemenata niza).

```
# main.sh
#!/bin/bash

niz=(1 2 3 4 5)

echo "Element na indeksu 2 je: ${niz[2]}" # ispisuje element na indeksu 2 → 3
echo "Element na indeksu 4 je: ${niz[4]}" # ispisuje element na indeksu 4 → 5

echo $niz[1] # Greška: ispisuje 1[1] → echo $niz će ispisati prvi element niza, a [1] će se interpretirati kao string
```

Česta greška: echo \$niz[1] će ispisati 1[1] budući da će bash interpretirati \$niz kao varijablu (koja pri pozivu bez indeksiranja implicitno vraća prvi element niza), a [1] kao dio stringa koji se pritom konkatenira.

Naravno, prilikom iteriranja češće se koristi varijabla koja sadrži niz, umjesto da se niz izravno definira unutar same petlje.

U tom slučaju koristimo oznaku @ kao indeks odnosno: \${niz[@]} kako bismo prošli kroz sve elemente niza (prisjetite da smo oznakom @ već dobivali listu svih argumenata proslijeđenih skripti).

```
# main.sh
#!/bin/bash

niz=(1 2 3 4 5)

for element in "${niz[@]}"; do # koristimo "${niz[@]}" kako bismo prošli kroz sve elemente
niza
    echo "Element je: $element"
done
```

Možemo dodavati nove vrijednosti u niz koristeći operator +=:

```
# main.sh
#!/bin/bash

niz=(1 2 3 4 5)

# Primjer: Dodajemo elemente 6, 7 i 8 u "niz"
niz+=(6 7 8)

echo "Elementi niza su: ${niz[@]}" # ispisuje sve elemente niza (1 2 3 4 5 6 7 8)
```

Operatorom += možemo konkatenirati i stringove:

```
# main.sh
#!/bin/bash

string="Hello"

string+=" World!" # dodajemo string " World!" u varijablu "string". Uočite da ne koristimo
()

echo "$string" # ispisuje: Hello World!
```

Veličinu niza možemo dobiti dodavanjem znaka # ispred izraza za dohvaćanje niza \${niz[@]}:

```
# main.sh
#!/bin/bash

zivotinje=(pas macka ptica slon labud)

# Primjer: ispisujemo veličinu niza dodavanjem znaka "#" ispred izraza za dohvaćanje
cijelog niza
echo "Veličina niza je: ${#niz[@]}"
```

Primjer: Za sljedeći niz: niz=(index.html index.js helpers.js style.css) napišite bash skriptu create.sh koja će stvoriti novu praznu datoteku za svaki element niza u trenutnom radnom direktoriju.

```
# create.sh
#!/bin/bash

niz=(index.html index.js helpers.js style.css)

for datoteka in "${niz[@]}"; do # prolazimo kroz svaki element niza
    touch "$datoteka" # stvaramo datoteku s imenom trenutnog elementa niza
    echo "Datoteka $datoteka je stvorena"

done
```

Zapamtite sljedeće:

- for petlja se koristi za ponavljanje bloka koda za svaki element u nizu ili kolekciji podataka
- **nizove definiramo** navođenjem elemenata unutar **običnih zagrada** (), npr. niz=(1 2 3 4 5)
- za **pristup određenom elementu** niza koristimo \${niz[index]} (indeksi počinju od 0)
- za **prolazak kroz sve elemente** niza koristimo \${niz[@]}
- za **dodavanje elemenata** u niz koristimo operator +=
- za **provjeru veličine** niza koristimo \${#niz[@]}

C-style

Što se tiče **C-style** for petlje, ona se koristi kada želimo ponoviti blok koda određeni broj puta, sve dok je ispunjen određeni uvjet, koji je najčešće izražen aritmetičkim izrazom.

Ovaj oblik for petlje koristit ćemo rjeđe u našim primjerima, no važno je znati da postoji i da je njezina sintaksa slična onoj u većini programskih jezika.

Sintaksa:

```
for (( inicijalizacija; uvjet; inkrementacija )); do # Uočite dvostruke oble (obične)
zagrade
    # blok koda koji se izvršava dok je uvjet zadovoljen
done
```

Primjer: Iteriranje kroz brojeve od 0 do 4.

```
# main.sh
#!/bin/bash

# Primjer C-style for petlje
for (( i=0; i<5; i++ )); do # gdje "i" predstavlja brojač
    echo "Brojač je: $i"
done</pre>
```

Rezultat:

```
Brojač je: 0
Brojač je: 1
Brojač je: 2
Brojač je: 3
Brojač je: 4
```

Primjer: Možemo koristiti break i continue naredbe unutar for petlje:

- break se koristi za prekid izvršavanja aktualne petlje (ili unutarnje petlje ako je ugniježđena)
- continue se koristi za preskakanje trenutne iteracije i prelazak na sljedeću iteraciju

```
# main.sh
#!/bin/bash

for (( i=0; i<5; i++ )); do
    if [ $i -eq 2 ]; then
        echo "Preskočena iteracija s brojačem 2"
        continue # preskoči trenutnu iteraciju (i = 2)

fi
    if [ $i -eq 4 ]; then
        echo "Prekid petlje s brojačem 4"
        break # prekini petlju (i = 4)

fi
echo "Brojač je: $i"</pre>
```

done

Rezultat:

```
Brojač je: 0
Brojač je: 1
Preskočena iteracija s brojačem 2
Brojač je: 3
Prekid petlje s brojačem 4
```

Treba naglasiti da varijabla definirana unutar petlje prilikom inicijalizacije **nema lokalni doseg** kao što je to slučaj u većini drugih programskih jezika. Drugim riječima, **varijabla će zadržati svoju vrijednost i nakon završetka petlje**, tj. bit će dostupna i izvan petlje.

Dakle, u primjeru ispod, varijabla i će zadržati svoju vrijednost i nakon završetka petlje:

```
# main.sh
#!/bin/bash

for (( i=0; i<5; i++ )); do
    echo "Brojač je: $i"

done

echo "Brojač izvan petlje je: $i" # Ispisuje: Vrijednost brojača izvan petlje je 5</pre>
```

Općenito, varijable koje definiramo možemo dealocirati naredbom unset:

```
# main.sh
#!/bin/bash
for (( i=0; i<5; i++ )); do
    echo "Brojač je: $i"
done
unset i # dealociramo varijablu "i"
echo "Brojač izvan petlje je: $i" # Ispisuje: Brojač izvan petlje je: (prazno)

# Primjer: naredbom možemo dealocirati i nizove

niz=(1 2 3 4 5)
unset niz # dealociramo varijablu "niz"

# Primjer: naredbom unset možemo dealocirati i pojedinačne elemente niza

voce=("jabuka" "banana" "kivi")
unset voce[1] # dealociramo drugi element niza (banana)
echo "Elementi niza su: ${voce[@]}" # Ispisuje: jabuka kivi</pre>
```

Napomena: U bashu postoji i naredba set međutim ona se ne koristi za dodjeljivanje vrijednosti varijablama već za izmjenu opcija aktivnog shella. Za dodjeljivanje vrijednosti nekoj varijabli koristimo jednostavnu sintaksu varijabla=vrijednost bez razmaka.

Iteracija kroz datoteke

Iteracija kroz datoteke u bashu omogućuje čitanje i manipulaciju datotekama i direktorijima unutar bash skripti, čime se olakšava automatizacija obrade podataka, upravljanje sadržajem te izvršavanje ponavljajućih zadataka nad većim brojem elemenata datotečnog sustava.

Ova vrsta petlje osobito je korisna kada je potrebno obraditi više datoteka ili direktorija istovremeno, a njezina je sintaksa slična onoj za iteraciju kroz nizove. Razlika je u tome što se **umjesto niza navodi putanja do direktorija koji želimo iterirati**.

Za dohvat svih datoteka unutar određenog direktorija koristi se zamjenski znak * (wildcard).

Sintaksa:

```
for datoteka in /putanja/do/direktorija/*; do # prolazimo kroz svaku datoteku u
direktoriju na danoj putanji
   echo "Datoteka je: $datoteka"
done
```

- gdje /putanja/do/direktorija može biti relativna (u odnosu na skriptu) ili apsolutna putanja do direktorija
- 🖈 wildcard označava sve datoteke u tom direktoriju
- ako putanja do direktorija sadrži naziv direktorija s razmacima, moramo ju omotati u navodne znakove
   ("")

Primjer: želimo ispisati sadržaj direktorija gdje se nalazi ova skripta: "/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje".

Obzirom da postoje razmaci u nazivu direktorija, omotat ćemo ga navodnim znakovima:

```
for zapis in "/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje"/*; do # primjer
iteriranja prema apsolutnoj putanji
  echo "Zapis: $zapis" # ispisuje apsolutnu putanju do svakog zapisa
done
```

Rezultat:

```
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/illustrations
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/kviz
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/OS3 - Bash skriptiranje.md
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/OS3 - Bash skriptiranje.pdf
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/screenshots
Zapis: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/vjezba_sat
```

U rezultatima vidimo da su ispisane apsolutne putanje **i direktorija i datoteka** za sve zapise "os3 – Bash skriptiranje".

Kako bismo **ispisali samo datoteke**, možemo kombinirati ovu petlju odgovarajućom if selekcijom:

```
for zapis in "/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje"/*; do
   if [ -f "$zapis" ]; then # provjeravamo je li "zapis" regularna datoteka
      echo "Datoteka: $zapis" # ispisuje apsolutnu putanju do datoteke
   fi
done
```

Rezultat:

```
Datoteka: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/OS3 - Bash skriptiranje.md
Datoteka: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/OS3 - Bash skriptiranje.pdf
```

Naravno, kao i kod nizova, možemo pohraniti putanju u varijablu i koristiti ju unutar petlje.

Primjer: Iterirajmo trenutni radni direktorij i ispišimo sve datoteke u njemu.

```
# main.sh
#!/bin/bash

radni_dir=$(pwd) # pohranjujemo trenutni radni direktorij u varijablu

for zapis in "$radni_dir"/*; do # prolazimo kroz svaki "zapis" u radnom direktoriju
    if [ -f "$zapis" ]; then # provjeravamo je li "zapis" regularna datoteka
        echo "Datoteka: $zapis" # ispisuje apsolutnu putanju do datoteke
    fi
done
```

Primjer: Ako bismo htjeli iterirati datoteke samo s određenom ekstenzijom, npr. samo js datoteke, možemo nakon ★ dodati ekstenziju. Napravit ćemo novi direktorij i u njemu nekoliko datoteka s različitim ekstenzijama.

```
→ mkdir projekt_js
→ cd projekt_js

→ touch index.html index.js style.css utils.js router.js

→ nano filter.sh
```

Sada ćemo iterirati samo .js datoteke izrazom *.js:

```
# filter.sh
#!/bin/bash

radni_dir=$(pwd) # pohranjujemo trenutni radni direktorij u varijablu

for datoteka in "$radni_dir"/*.js; do # prolazimo kroz svaku .js datoteku u radnom
direktoriju
   if [ -f "$datoteka" ]; then # provjeravamo je li zapis regularna datoteka
        echo "Datoteka je: $datoteka"
   fi
done
```

Rezultat:

```
Datoteka je: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash
skriptiranje/projekt_js/index.js
Datoteka je: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash
skriptiranje/projekt_js/utils.js
Datoteka je: /Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash
skriptiranje/projekt_js/router.js
```

Ako bismo htjeli ispisati **samo nazive datoteka bez apsolutne putanje**, možemo koristiti basename naredbu i kombinirati ju supstitucijom varijabli:

Sintaksa:

```
basename "$datoteka" # ispisuje samo naziv datoteke bez putanje

# Primjer apsolutne putanje do datoteke "test.sh"
basename "/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/vjezba_sat/test.sh"
# ispisuje: test.sh
```

```
for datoteka in "$radni_dir"/*.js; do # prolazimo kroz svaku .js datoteku u radnom
direktoriju
   if [ -f "$datoteka" ]; then # provjeravamo je li zapis regularna datoteka
        echo "Datoteka je: $(basename "$datoteka")" # ispisujemo samo naziv datoteke bez
putanje (supstitucija varijabli)
   fi
done
```

Rezultat:

```
Datoteka je: index.js
Datoteka je: utils.js
Datoteka je: router.js
```

Moguće je i često ćemo koristiti relativne putanje do direktorija umjesto apsolutnih. U tom slučaju, relativna putanja je relativna u odnosu na lokaciju skripte koja se izvršava.

Primjer: Definirat ćemo novi direktorij server i unutar njega datoteke index.js i package.json. Također ćemo dodati direktorij routes i unutar njega datoteke: main.js, shop.js i cart.js.

Dakle, struktura nam izgleda ovako:

```
server
|-- index.js
|-- package.json
|-- routes
|-- cart.js
|-- main.js
|-- shop.js
```

Nalazimo se u direktoriju server i želimo unutar njega napraviti novu bash skriptu prepare.sh.

```
→ cd server
→ nano prepare.sh
```

Iteriranje kroz sve zapise unutar direktorija routes koristeći relativnu putanju:

Rezultat:

```
# prepare.sh
#!/bin/bash

for zapis in routes/*; do # prolazimo kroz svaki zapis u direktoriju "routes" - relativna
putanja
   if [ -f "$zapis" ]; then
       echo "Datoteka: $(basename "$zapis")"
   fi
done
```

Jednom kad smo usvojili načine iteracije i rada s listama, kako možemo na jednostavan način u listu pohraniti nazive datoteka iz direktorija routes?

Rezultat:

```
# prepare.sh
#!/bin/bash

datoteke=() # inicijaliziramo praznu listu
for zapis in routes/*; do # prolazimo kroz svaki zapis u direktoriju "routes"
   if [ -f "$zapis" ]; then
        datoteke+=("$(basename "$zapis")") # dodajemo naziv datoteke u listu
   fi
done
echo "Datoteke su: ${datoteke[@]}" # ispisujemo sve datoteke
```

3.4.2 while i until petlje

while i until petlje se koriste za ponavljanje bloka koda sve dok je neki uvjet zadovoljen odnosno nije ispunjen (za until petlju).

Sintaksa:

while petlja će se izvršavati sve dok je uvjet zadovoljen:

```
while [ uvjet ]; do
    # blok koda koji se izvršava dok je uvjet zadovoljen
done
```

until petlja će se izvršavati sve dok uvjet nije zadovoljen:

```
until [ uvjet ]; do
    # blok koda koji se izvršava dok uvjet nije zadovoljen
done
```

Primjer: Iterirati ćemo sve dok brojac ne bude jednak nuli.

```
# main.sh
#!/bin/bash

brojac=10 # inicijaliziramo brojac

while [ $brojac -gt 0 ]; do # WHILE brojac is greater than 0
    echo "Brojač je: $brojac"
    brojac=$((brojac - 1)) # smanjujemo brojac za 1
    # ili
    ((brojac--))
done

# odnosno s until petljom

until [ $brojac -eq 0 ]; do # UNTIl brojac is equal to 0
    echo "Brojač je: $brojac"
    brojac=$((brojac - 1)) # smanjujemo brojac za 1
done
```

Aritmetika

Ono što nas vjerojatno trenutno buni u primjeru iznad je izraz: ((brojac--)), odnosno zagrade oko izraza brojac--.

Dvostrukim zagradama (( )) možemo označavati **aritmetički izraz** (*eng. arithmetic expression*) u kojem možemo izvoditi aritmetičke operacije:

Sintaksa:

```
$((aritmeticki_izraz))
```

- gdje je aritmeticki izraz bilo koji aritmetički izraz koji želimo izračunati
- ako navodimo varijable unutar aritmetičkog izraza, navodimo ih bez oznake \$, npr. \$((varijabla + varijabla_2))

Primjer: Ispravan i pogrešan način korištenja aritmetičkog izraza ++.

```
# main.sh
#!/bin/bash

brojac=10 # inicijaliziramo brojac

brojac=$brojac -1 # GREŠKA! bash će ovo tumačiti kao dvije odvojene naredbe
(brojac=$brojac i -1)
brojac=$((brojac - 1)) # ispravno! bash će ovo tumačiti kao aritmetički izraz
brojac=$((brojac--)) # ispravno! bash će ovo tumačiti kao aritmetički izraz
```

Primjer: U nastavku je prikazano nekoliko aritmetičkih izraza koje možemo koristiti u bashu.

```
# main.sh
#!/bin/bash
operand 1=10
operand 2=5
rezultat_neispravno=$operand_1 + $operand_2 # GREŠKA! +: command not found
zbroj=$((operand_1 + operand_2))
echo "Zbroj je: $zbroj"
razlika=$((operand_1 - operand_2)) # ispravno! razlika 5
echo "Razlika je: $razlika" # ispisuje: Razlika je: 5
umnozak=$((operand 1 * operand 2)) # ispravno! umnožak 50
echo "Umnožak je: $umnozak" # ispisuje: Umnožak je: 50
kolicnik=$((operand_1 / operand_2)) # ispravno! kolicnik 2
echo "Količnik je: $kolicnik" # ispisuje: Količnik je: 2
ostatak=$((operand_1 % operand_2)) # ispravno! ostatak 0
echo "Ostatak je: $ostatak" # ispisuje: Ostatak je: 0
potencija=$((operand_1 ** operand_2)) # ispravno! potencija 100000
echo "Potencija je: $potenciranje" # ispisuje: Potencija je: 100000
```

Primjer: Napišite bash skriptu koja će izvršiti sljedeće:

1. U varijablu broj zapisa će pohraniti broj datoteka i direktorija u trenutnom radnom direktoriju

- 2. Iterirati će kroz sve datoteke i direktorije u trenutnom radnom direktoriju
- 3. Za svaku datoteku odnosno direktorij ćemo dodati prefiks: "n_" gdje je n redni broj zapisa (datoteke ili direktorija)

```
# main.sh
#!/bin/bash

broj_zapisa=1
radni_dir=$(pwd)

for zapis in "$radni_dir"/*; do # prolazimo kroz svaku datoteku u radnom direktoriju
    ime_datoteke=$(basename "$zapis")
    if [ -e "$zapis" ]; then # provjeravamo postoji li zapis
        mv "$zapis" "$radni_dir"/"$broj_zapisa"_"$ime_datoteke" # mv <izvor> <odrediše>
        broj_zapisa=$((broj_zapisa + 1)) # povećavamo broj_zapisa za 1
    fi
done

echo "Broj zapisa u radnom direktoriju je: $broj_zapisa" i svi zapisi su preimenovani
```

Uočite kako smo preimenovali datoteke:

- mv naredba se koristi za premještanje ili preimenovanje (ako su izvor i odredište u istom direktoriju)
- mv <izvor> <odredište> premještamo datoteku iz <izvora> u <odredište>
- <izvor> je \$zapis (apsolutna putanja) lokalna varijabla u iteraciji radnog direktorija
- <odredište> je \$radni_dir (apsolutna putanja) + \$broj_zapisa (redni broj zapisa) + _ (donja crta)
   + \$ime_datoteke (ime datoteke koje smo dobili pomoću basename naredbe)

Aritmetičke izraze napisane unutar dvostrukih zagrada možemo koristiti i unutar if naredbi:

```
# main.sh
#!/bin/bash

# Primjer: provjeravamo je li broj paran ili neparan
broj=5

if [[ $((broj % 2)) -eq 0 ]]; then # provjeravamo je li ostatak pri dijeljenju s 2 jednak
nuli
    echo "$broj je paran broj"
else
    echo "$broj je neparan broj"
fi
```

Međutim, u ovom slučaju je moguće i skratiti sintaksu i ukloniti dvostruke zagrade oko aritmetičkog izraza (**ako je aritmetički uvjet jedini uvjet**):

```
# main.sh
#!/bin/bash

# Primjer: provjeravamo je li broj paran ili neparan
broj=5
if (( broj % 2 == 0 )); then # provjeravamo je li ostatak pri dijeljenju s 2 jednak nuli
    echo "$broj je paran broj"
else
    echo "$broj je neparan broj"
fi
```

Ako aritmetički izraz nije jedini uvjet već je dio složenijeg uvjeta, moramo koristiti dvostruke uglate zagrade:

```
# main.sh
#!/bin/bash

# Primjer: provjeravamo je li broj paran i postoji li datoteka na putanji

broj=5
putanja="/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/main.sh"

if [[ -f "$putanja" && $((broj % 2)) -eq 0 ]]; then # provjeravamo je li ostatak pri dijeljenju s 2 jednak nuli
    echo "$broj je paran broj i datoteka postoji"
else
    echo "$broj je neparan broj ili datoteka ne postoji"
fi
```

3.5 Funkcije

Funkcije su blokovi koda koji se mogu višekratno koristiti unutar skripte. Funkcije omogućuju organizaciju koda, ponovnu upotrebu i olakšavaju održavanje.

Definiraju se pomoću ključne riječi function ili jednostavno nazivom funkcije, nakon čega slijedi tijelo funkcije unutar {} zagrada. Argumentima koje šaljemo funkciji možemo direktno pristupati pomoću oznaka \$1, \$2, \$3, itd. (slično kao argumenti u kontekstu bash skripte).

Sintaksa:

```
function naziv_funkcije() { # puni oblik definicije funkcije
    # tijelo funkcije
}

# ili

naziv_funkcije() { # skraćeni oblik definicije funkcije
    # tijelo funkcije
}
```

Argumenti unutar funkcije se koriste na isti način kao i argumenti skripte, tj. \$1, \$2, \$3, itd. do \$n (gdje je n broj argumenata proslijeđenih funkciji). Također, unutar funkcije možemo koristiti i varijable definirane izvan funkcije.

Jednako kao kod petlji, **varijable definirane unutar funkcije nemaju lokalni doseg**, tj. zadržavaju svoju vrijednost i nakon završetka funkcije. Ako želimo da varijabla bude lokalna, moramo ju definirati s local ključnom riječi unutar tijela funkcije.

Sintaksa:

```
function naziv_funkcije() {
    varijabla="vrijednost globalne varijable" # globalna varijabla
    # tijelo funkcije
    local lokalna_varijabla="vrijednost lokalne varijable" # lokalna varijabla
    # tijelo funkcije
    ...
}
```

Primjer: Funkcija koja dodaje dva broja i ispisuje njihov zbroj.

```
function dodaj_brojeve() {
   sum=$(( $1 + $2 )) # zbrajamo dva argumenta
   echo "Zbroj je: $sum" # ispisujemo zbroj
}
```

Funkciju pozivamo bez operatora ()

```
# main.sh
dodaj_brojeve 5 10 # pozivamo funkciju s argumentima 5 i 10
echo "Sum vrijedi i izvan funkcije: $sum" # varijabla sum nije lokalna i može se koristiti
izvan funkcije
```

Rezultat:

```
Zbroj je: 15
Sum vrijedi i izvan funkcije: 15
```

Ipak, ako ju definiramo kao lokalnu, nećemo moći koristiti varijablu izvan funkcije:

```
# main.sh
function dodaj_brojeve() {
    local sum=$(( $1 + $2 )) # zbrajamo dva argumenta
    echo "Zbroj je: $sum" # ispisujemo zbroj
}

dodaj_brojeve 5 10 # pozivamo funkciju s argumentima 5 i 10
echo "Sum više ne vrijedi izvan funkcije: $sum" #
```

Bash funkcije ne vraćaju povratne vrijednosti kao što je to slučaj u većini drugih programskih jezika. Umjesto toga, možemo koristiti echo naredbu unutar funkcije kako bismo ispisali rezultat koji možemo pohraniti u varijablu prilikom poziva funkcije (kao što smo prikazali iznad s varijablom sum).

Ipak, postoji mogućnost vraćanja **izlaznog statusa** funkcije pomoću return naredbe, slično kao što smo vidjeli kod if naredbi i složenijih izraza.

Izlazni status funkcije može biti bilo koji cijeli broj između 0 i 255, gdje 0 označava uspješan završetak funkcije, a svi ostali brojevi označavaju različite vrste pogrešaka ili neuspjeha.

Sintaksa:

```
function naziv_funkcije() {
    # tijelo funkcije
    return 0 # uspješan završetak funkcije
    # ili
    return 1 # neuspješan završetak funkcije
}
```

Primjer: Funkcija koja dodaje dva broja i vraća njihov zbroj. Ako je broj argumenata različit od 2, vraća neuspješan status, inače vraća uspješan status i sprema zbroj u varijablu sum.

```
# main.sh
function dodaj_brojeve() {
    if [ $# -ne 2 ]; then # provjeravamo broj argumenata
        echo "Pogrešan broj argumenata"
        return 1 # vraćamo neuspješan status
    fi
    sum=$(( $1 + $2 )) # zbrajamo dva argumenta
    echo "Zbroj je: $sum" # ispisujemo zbroj
    return 0 # vraćamo uspješan status
}

dodaj_brojeve 5 10 # pozivamo funkciju s argumentima 5 i 10 → vraća statusni kod 0, a sum
    je 15
    dodaj_brojeve 5 # pozivamo funkciju s jednim argumentom → vraća statusni kod 1, a sum nije
    definiran
```

Primjer: Funkcija koja provjerava je li broj paran ili neparan. Ako je broj paran, vraća 0, inače vraća 1.

Primjer: Funkcija koja provjerava sve datoteke na danoj apsolutnoj putanji i ispisuje samo one datoteke s nastavkom html i pohranjuje ih u niz html_datoteke. Za svaku takvu datoteku, druga funkcija će ispisati sadržaj datoteke.

```
# main.sh
#!/bin/bash
function provjeri html() {
    local putanja=$1 # pohranjujemo putanju u lokalnu varijablu
   local html datoteke=() # inicijaliziramo praznu listu
   for datoteka in "$putanja"/*.html; do # prolazimo kroz svaku datoteku u direktoriju
        if [ -f "$datoteka" ]; then # provjeravamo je li zapis regularna datoteka
            html_datoteke+=("$(basename "$datoteka")") # dodajemo naziv datoteke u listu
"html_datoteke"
            echo "Datoteka: $(basename "$datoteka")" # ispisujemo naziv datoteke
        fi
   done
    echo "HTML datoteke su: ${html datoteke[@]}" # ispisujemo sve HTML datoteke
}
provjeri_html "/Users/lukablaskovic/Github/fipu-js/1. Javascript osnove" # pozivamo
funkciju s apsolutnom putanjom do direktorija "1. JavaScript osnove"
```

Rezultat:

```
HTML datoteke su: index.html jos_jedna.html
```

Dodajemo funkciju koja će ispisati sadržaj datoteke:

```
function ispiši_sadržaj() {
   local datoteka=$1 # pohranjujemo putanju do datoteke u lokalnu varijablu
   echo "Sadržaj datoteke $datoteka je:"
   cat "$datoteka" # ispisujemo sadržaj datoteke
}
```

```
function provjeri_html() {
  local putanja=$1
  local html_datoteke=()

for datoteka in "$putanja"/*.html; do
    if [ -f "$datoteka" ]; then
        html_datoteke+=("$(basename "$datoteka")")
        echo "Datoteka: $(basename "$datoteka")"
        ispiši_sadržaj "$datoteka" # pozivamo funkciju za ispis sadržaja datoteke
    fi
    done

echo "HTML datoteke su: ${html_datoteke[@]}"
}
```

Primjer: U bashu možemo koristiti naredbu zip za kompresiju/komprimiranje datoteka i direktorija. U ovom primjeru ćemo definirati funkciju koja će komprimirati sve .html datoteke na danoj putanji i pohraniti ih u .zip datoteku.

Sintaksa:

```
→ zip <naziv_zip_datoteke> <datoteka_1> <datoteka_2> ... <datoteka_n>
# ili

→ zip -r <naziv_zip_datoteke> <direktorij> # dodajemo rekurzivnu zastavicu -r koja će komprimirati sve datoteke unutar direktorija
```

```
→ nano zip_html.sh
```

```
# zip_html.sh
#!/bin/bash

function zip_html() {
    local putanja=$1 # pohranjujemo putanju u lokalnu varijablu
    local zip_datoteka="html_datoteke.zip" # naziv zip datoteke, može biti bilo koji naziv

zip -r "$zip_datoteka" "$putanja"/*.html # komprimiramo sve .html datoteke u zip
datoteku
    echo "HTML datoteke su komprimirane u $zip_datoteka"
}
```

Dodatno, skriptu možemo unaprijediti na način da **kao argument prima putanju do direktorija** koji želimo komprimirati.

```
# zip_html.sh
#!/bin/bash
```

```
direktorij=$1

function zip_html() {
    local putanja=$1 # pohranjujemo putanju u lokalnu varijablu
    local zip_datoteka="html_datoteke.zip" # naziv zip datoteke, može biti bilo koji naziv

    zip -r "$zip_datoteka" "$putanja"/*.html # komprimiramo sve .html datoteke u zip
    datoteku
    echo "HTML datoteke su komprimirane u $zip_datoteka"
}

zip_html "$direktorij" # pozivamo funkciju s apsolutnom putanjom do direktorija "1.
JavaScript osnove"
```

Recimo da imamo sljedeću datotečnu strukturu:

```
1. Javascript osnove

— index.html

— structure.html

— test.html

— slika.png

— zip_html.sh
```

Sada možemo pokrenuti skriptu i proslijediti joj putanju do direktorija 1. Javascript osnove:

```
→ cd 1. Javascript osnove

→ zip_html.sh "/Users/lukablaskovic/Github/FIPU-OS/OS3 - Bash skriptiranje/vjezba_sat/1.
Javascript osnove"
```

Raspakirajte datoteku html_datoteke.zip i vidjet ćete da smo uspješno komprimirali sve html datoteke unutar direktorija 1. Javascript osnove, ali i sve korijenske direktorije definirane prema apsolutnoj putanji!

• To je zato što smo koristili apsolutnu putanju do direktorija kod naredbe zip.

Napomena: Ova se situacija često javlja prilikom korištenja apsolutnih putanja (ne samo kod naredbe zip), no moguće ju je izbjeći na više načina. Najjednostavniji i ujedno najpouzdaniji pristup, primjenjiv u gotovo svim slučajevima, jest da se prije izvođenja željene operacije prebacimo u direktorij nad kojim želimo raditi.

Prebacivanjem u direktorij koji želimo komprimirat ćemo izbjeći da se u zip datoteku dodaju svi korijenski direktoriji.

```
# zip_html.sh
#!/bin/bash

direktorij=$1

function zip_html() {
    local putanja=$1
    local zip_datoteka="html_datoteke.zip"

    cd "$putanja" # prebacujemo se u direktorij koji želimo komprimirati
    zip -r "$zip_datoteka" *.html
    echo "HTML datoteke su komprimirane u $zip_datoteka"
}

zip_html "$direktorij" # pozivamo funkciju s apsolutnom putanjom do direktorija "1.
JavaScript osnove"
```

Sada kada pokrenemo skriptu, dobit ćemo samo html datoteke unutar direktorija 1. Javascript osnove.

8

Napomena: Datoteke možemo raspakirati ručno ili ekvivalentom naredbom unzip

3.6 Kratki pregled

Shebang navodimo na početku svake skripte i on označava koji interpreter će se koristiti za izvršavanje skripte. U ovom slučaju koristimo bash interpreter.

```
#!/bin/bash
```

Skriptu otvaramo koristeći CLI editor, npr. nano ili vim:

```
→ nano ime_skripte.sh
→ vim ime_skripte.sh
```

Prije nego što pokrenemo skriptu, moramo joj dodati dozvolu za izvršavanje:

```
→ chmod +x ime_skripte.sh
→ ./ime_skripte.sh # navodimo putanju do skripte
```

Varijable:

```
varijabla="vrijednost" # definiranje varijable s navodnicima
varijabla=vrijednost # definiranje varijable bez navodnika
echo $varijabla # ispisivanje varijable
echo "${varijabla}" # ispisivanje varijable unutar navodnih znakova

radni_dir=$(pwd) # supstitucija varijabli - koristeći $()
slozeni_ispis=$(ls -la) # supstitucija varijabli - koristeći $()
```

Argumenti skripte:

```
echo "Argument 1: $1" # ispis prvog argumenta
echo "Argument 2: $2" # ispis drugog argumenta
echo "Niz svih proslijeđenih argumenata: $@" # ispis svih proslijeđenih argumenata
echo "Broj proslijeđenih argumenata: $#" # ispis broja proslijeđenih argumenata

→ ./ime_skripte.sh "argument 1" arg_2 # poziv skripte s argumentima
```

Selekcija:

```
if [ uvjet ]; then # provjeravamo uvjet
   # blok koda koji se izvršava ako je uvjet zadovoljen
elif [ uvjet ]; then # provjeravamo drugi uvjet
   # blok koda koji se izvršava ako je drugi uvjet zadovoljen
else
   # blok koda koji se izvršava ako nijedan od uvjeta nije zadovoljen
fi
# koristeći dvostruke uglate zagrade
if [[ uvjet ]]; then # provjeravamo uvjet
   # blok koda koji se izvršava ako je uvjet zadovoljen
elif [[ uvjet ]]; then # provjeravamo drugi uvjet
   # blok koda koji se izvršava ako je drugi uvjet zadovoljen
else
   # blok koda koji se izvršava ako nijedan od uvjeta nije zadovoljen
fi
# ili koristeći aritmetičke izraze
if (( uvjet )); then # provjeravamo uvjet
. . .
```

```
Operatori za aritmetičke usporedbe jesu: _eq, _ne, _gt, _lt, _ge, _le
Operatori za string usporedbe su: _, !=, <, >, _z, _n
Operatori za logičke usporedbe su: _a, _o, !
Operatori za provjeru datoteka/direktorija su: _e, _f, _d, _r, _w, _x, _s
```

Ne postoje boolean vrijednosti u bashu, ali postoje **izlazni statusi** koji predstavljaju uspješan ili neuspješan završetak naredbe.

- Uspješan završetak je 0
- Neuspješan završetak su svi ostali brojevi između 1 i 255

Izlazni status posljednje naredbe možemo provjeriti pomoću \$? varijable.

```
if [ $? -eq 0 ]; then # provjeravamo je li posljednja naredba završila uspješno
    echo "Posljednja naredba je završila uspješno"
else
    echo "Posljednja naredba nije završila uspješno"
fi
```

Nizovi (liste):

```
niz=(element_1 element_2 element_3) # definiranje niza
echo "${niz[@]}" # ispis svih elemenata niza
echo "${niz[0]}" # ispis prvog elementa niza
echo "${niz[1]}" # ispis drugog elementa niza
echo "${#niz[@]}" # ispis broja elemenata niza
```

Petlje (iteracije):

```
# Iteracija kroz niz
for element in (1 2 3); do # prolazimo kroz svaki element niza
   echo "Element je: $element" # ispisujemo element
done
# ili
for element in "${niz[@]}"; do # prolazimo kroz svaki element niza
   echo "Element je: $element" # ispisujemo element
done
# C-style for petlja
for (( i=0; i<10; i++ )); do # prolazimo kroz svaki broj od 0 do 9
   echo "Broj je: $i" # ispisujemo broj
done
# while petlja
brojac=10 # inicijaliziramo brojac
while [ $brojac -gt 0 ]; do # WHILE brojac is greater than 0
   echo "Brojač je: $brojac"
   brojac=$((brojac - 1)) # smanjujemo brojač za 1
done
# until petlja
until [ $brojac -eq 0 ]; do # UNTIL brojac is equal to 0
```

```
echo "Brojač je: $brojac"
brojac=$((brojac - 1)) # smanjujemo brojač za 1
done

# Iteracija kroz datoteke u direktoriju

radni_dir=$(pwd) # pohranjujemo trenutni radni direktorij u varijablu

for datoteka in "$radni_dir"/*; do # prolazimo kroz svaku datoteku u radnom direktoriju
    if [ -f "$datoteka" ]; then # primjer selekcije unutar petlje
        echo "Datoteka je: $(basename "$datoteka")" # ispisujemo naziv datoteke bez
korijenskih direktorija (apsolutne putanje)
    fi
done
```

Funkcije

```
function naziv_funkcije() { # definiranje funkcije
     # tijelo funkcije
}
# ili
naziv_funkcije() { # definiranje funkcije
     # tijelo funkcije
}
# pozivanje funkcije
naziv_funkcije # pozivamo funkciju bez operatora ()
```

```
function naziv_funkcije() { # definiranje funkcije
    arg_1=$1 # pohranjujemo prvi argument u varijablu
    varijabla="vrijednost globalne varijable" # globalna varijabla
    # tijelo funkcije
    local lokalna_varijabla="vrijednost lokalne varijable" # lokalna varijabla
    # tijelo funkcije
}
naziv_funkcije vrijednost_argumenta # pozivamo funkciju s argumentom
"vrijednost_argumenta"
```

Zadaci za Vježbu 3

Zadatak 1

Napišite bash skriptu koja će primiti 2 argumenta:

- prvi argument je apsolutna putanja do direktorija
- drugi argument je datotečni nastavak (npr. .txt , .html , .sh , itd.)

Skripta mora proći kroz sve datoteke u direktoriju i ispisati samo one datoteke koje imaju zadani nastavak. Ako ne postoji nijedna datoteka s tim nastavkom, skripta mora ispisati poruku da nema takvih datoteka.

U ispisu moraju biti uključene samo datoteke i to njihovi nazivi bez korijenskih direktorija (apsolutnih putanja) Ako korisnik ne proslijedi točno 2 argumenta, prekinite rad skripte i ispišite poruku da je potrebno proslijediti točno 2 argumenta.

Zadatak 2

Napišite bash skriptu koja će primiti 1 argument: broj od 1 do 10.

Skripta mora provjeriti je li argument unutar zadanog raspona, a ako nije, prekida s radom i ispisuje odgovarajuću poruku.

Ako je argument unutar zadanog raspona, skripta izrađuje novu datoteku brojevi txt u koju će pohraniti niz koji sadrži sve brojeve od 1 do zadanog broja.

Zadatak 3

Napravite sljedeću strukturu direktorija:

```
-
OS3.md
- OS3.pdf
- screenshots
- bash.png
- nano.png
- vim.png
```

Napišite bash skriptu koja će proći kroz sve datoteke unutar direktorija screenshots i preimenovati ih na način da im doda prefix: screenshot_N_ gdje je N redni broj datoteke (npr. screenshot_1_bash.png). Na kraju, skripta će ispisati sve preimenovane datoteke.

Zadatak 4

Napišite bash skriptu koja će primiti 1 argument: naziv direktorija. Skripta mora provjeriti nalazi li se direktorij u istom direktoriju kao i skripta. Ako se direktorij ne nalazi u istom direktoriju, prekida rad i ispisuje poruku da direktorij ne postoji.

Ako postoji, skripta mora proći kroz sve datoteke unutar direktorija i komprimirati ih naredbom zip u jednu zip datoteku. Ime zip datoteke neka bude svi_zapisi.zip. Ako korisnik proslijedi više od jednog argumenta, skripta mora prekinuti rad i ispisati poruku da je potrebno proslijediti samo jedan argument.